

б) ефективності і результативності нормативно-правового акта та прийнятих на його виконання підзаконних нормативно-правових актів;

в) запланованого та незапланованого впливу на учасників суспільних відносин, на яких поширюється його дія;

г) інших чинників, що впливають на його реалізацію та досягнення мети його прийняття (видання).

4. Юридична оцінка здійснюється не раніш як через рік з дня набрання нормативно-правовим актом чинності, якщо інший строк не встановлено самим нормативно-правовим актом.

Оцінка ефективності реалізації здійснюється, як правило, через три роки з дня набрання нормативно-правовим актом чинності. Більш ранній строк здійснення оцінки ефективності реалізації можливий у разі виявлення непередбачуваних негативних наслідків реалізації нормативно-правового акта або якщо більш ранній строк не встановлено самим нормативно-правовим актом у разі:

1) прийняття нормативно-правового акта за скороченою чи спрощеною процедурою;

2) набрання чинності нормативно-правовим актом негайно після дня його опублікування.

5. Правовий моніторинг щодо законів здійснюється Верховною Радою України та її органами відповідно до цього Закону, Регламенту Верховної Ради України, Закону України "Про комітети Верховної Ради України", інших законів.

Правовий моніторинг щодо підзаконних нормативно-правових актів здійснюється відповідно до закону в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

6. За наслідками здійсненого правового моніторингу нормативно-правового акта може бути:

1) розроблено та прийнято (видано) у встановленому цим Законом порядку нормативно-правовий акт про внесення необхідних змін до нормативно-правового акта, щодо якого проводиться правовий моніторинг;

2) прийнято (видано) нормативно-правовий акт про визнання його або окремого його структурного елемента таким, що втратив чинність;

3) прийнято (видано) нормативно-правовий акт про зупинення дії окремого структурного елемента нормативно-правового акта;

4) прийнято (видано) нормативно-правовий акт про дострокове відновлення дії окремого структурного елемента нормативно-правового акта, дію якого було зупинено на визначений строк (термін);

5) прийнято (видано) нормативно-правовий акт про інше рішення, передбачене цим Законом, щодо подальшої його дії;

6) вжито інформаційних, адміністративних, організаційних та (або) інших заходів у межах повноважень суб'єкта, що здійснює правовий моніторинг нормативно-правового акта, спрямованих на належну реалізацію нормативно-правового акта.

Стаття 68. Етапи здійснення правового моніторингу

1. Здійснення правового моніторингу включає:

1) відбір нормативно-правових актів, щодо яких протягом поточного року буде здійснюватися їх юридична оцінка та (або) оцінка ефективності їх реалізації (далі – відібрані нормативно-правові акти);

2) установлення строків здійснення, мети та обсягу правового моніторингу щодо кожного з відібраних нормативно-правових актів, а також визначення джерел інформації та даних, необхідних для оцінки таких нормативно-правових актів;

3) збір інформації та даних, необхідних для здійснення правового моніторингу щодо кожного з відібраних нормативно-правових актів;

4) аналіз зібраної інформації та даних;

5) підготовку, прийняття та оприлюднення звіту за результатами правового моніторингу щодо кожного з відібраних нормативно-правових актів.

2. Відбір нормативно-правових актів, щодо яких протягом поточного року буде проводитися їх юридична оцінка та (або) оцінка ефективності їх реалізації, здійснюється з урахуванням:

1) суспільної важливості нормативно-правового акта;

2) його впливу на права та основні свободи людини і громадянина.

3. При встановленні обсягу правового моніторингу можуть визначатися:

1) нормативно-правові акти;

2) окремі структурні елементи відібраних нормативно-правових актів;

3) набори нормативно-правових актів або окремих їх структурних елементів, що регулюють обрану сферу суспільних відносин (для виявлення узгодженості їх реалізації).

4. Джерелами інформації та даних, необхідних для оцінки таких нормативно-правових актів, можуть бути:

1) звіти органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, складені на підставі закону;

- 2) результати парламентських та комітетських слухань;
- 3) розукрупнені статистичні дані;
- 4) судова практика;
- 5) наукові дослідження;
- 6) звіти та інша інформація, опубліковані міжнародними організаціями, громадськими організаціями та політичними партіями;
- 7) звіти, підготовлені за результатами проведених публічних консультацій;
- 8) звернення громадян;
- 9) інші джерела, в тому числі відкриті, що містять необхідну для здійснення правового моніторингу інформацію.

5. Аналіз зібраної інформації та даних повинен ґрунтуватися на причинно-наслідковому зв'язку між набранням нормативно-правовим актом чинності та результатами його реалізації. Такий аналіз має також оцінювати ступінь впливу нормативно-правового акта на суспільні відносини у кількісних та якісних показниках (у тому числі порівняно з показниками, зазначеними в оцінці впливу, підготовленій відповідно до цього Закону).

Стаття 69. Звіт про результати правового моніторингу нормативно-правового акта

1. Щодо кожного нормативно-правового акта, відібраного для здійснення правового моніторингу, за наслідками його здійснення готується звіт, що має містити:

- 1) інформацію про отримані інформацію та дані, а також про способи проведення їх аналізу;
- 2) інформацію про ступінь впливу нормативно-правового акта на суспільні відносини у кількісних та якісних показниках;
- 3) висновки щодо проведених юридичної оцінки та (або) оцінки ефективності реалізації нормативно-правового акта;
- 4) рекомендації щодо підвищення ефективності реалізації нормативно-правового акта або обґрунтування необхідності внесення до нього змін, визнання його таким, що втратив чинність, прийняття (видання) нового нормативно-правового акта для врегулювання відповідних суспільних відносин;

5) пропозиції до документів планування правотворчої діяльності.

2. Звіт про результати правового моніторингу нормативно-правового акта публікується на офіційному веб-сайті суб'єкта правотворчої діяльності.

Звіт про результати правового моніторингу закону схвалюється Верховною Радою України та надсилається до Кабінету Міністрів України для реалізації передбачених ним рекомендацій.

Стаття 70. Особливості правового моніторингу нормативно-правових актів, включених до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів

1. Правовий моніторинг нормативно-правових актів, включених до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів, здійснюється міністерством, що забезпечує формування державної правової політики.

2. За результатами правового моніторингу нормативно-правових актів, включених до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів, міністерство, що забезпечує формування державної правової політики, у разі виявлення нормативно-правових актів (крім законів, постанов Верховної Ради України та указів Президента України), що не відповідають Конституції України та (або) закону, а також колізій у нормативно-правових актах вживає таких заходів:

1) звертається до суб'єкта правотворчої діяльності з пропозицією про необхідність внесення змін, зупинення чи дострокового відновлення дії структурного елемента відповідного нормативно-правового акта або визнання його чи окремого його структурного елемента таким, що втратив чинність;

2) звертається до відповідного вищого органу (за наявності) з пропозицією забезпечити внесення змін, зупинення чи дострокове відновлення дії структурного елемента відповідного нормативно-правового акта або визнання його таким, що втратив чинність, відповідним суб'єктом правотворчої діяльності.

3. У разі якщо суб'єкти правотворчої діяльності, зазначені у пунктах 1, 2 частини другої цієї статті, не вжили відповідних заходів, міністерство, що забезпечує формування державної правової політики, за дорученням Кабінету Міністрів України може підготувати проект змін до такого нормативно-правового акта. Такий проект направляється відповідному суб'єкту правотворчої діяльності в установленому Конституцією України та (або) законом порядку.

4. За результатами правового моніторингу законів, постанов Верховної Ради України та указів Президента України, включених до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів, міністерство, що забезпечує формування державної правової політики, у разі виявлення таких нормативно-правових актів, що не відповідають Конституції України та (або) закону, а також колізій у таких нормативно-правових актах звертається до Кабінету Міністрів України з пропозицією ініціювати у встановленому Конституцією

України та (або) законом порядку питання про необхідність внесення змін, зупинення чи дострокового відновлення дії структурного елемента відповідного нормативно-правового акта або визнання його чи окремого його структурного елемента таким, що втратив чинність.

5. Порядок здійснення правового моніторингу нормативно-правових актів, включених до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів, визначається Кабінетом Міністрів України з урахуванням вимог, встановлених цим Законом.

Стаття 71. Особливості правового моніторингу за результатами аналізу судової статистики та узагальнення судової практики

1. Верховний Суд за результатами аналізу судової статистики та узагальнення судової практики може звернутися до суб'єкта правотворчої діяльності з пропозицією щодо необхідності прийняття, внесення змін, зупинення або дострокового відновлення дії структурного елемента відповідного нормативно-правового акта, визнання його таким, що втратив чинність.

Розділ XIII. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Основи законодавства України та декрети Кабінету Міністрів України, чинні на день набрання чинності цим Законом, мають статус закону до набрання чинності відповідними нормативно-правовими актами Верховної Ради України, прийнятими у формі, визначеній статтею 10 цього Закону.

2. До набрання чинності відповідними нормативно-правовими актами, прийнятими належними суб'єктами правотворчої діяльності, до системи нормативно-правових актів України належать акти органів державної влади і управління Союзу РСР, Української РСР, Української СРР, які не суперечать Конституції України та щодо яких не прийнято рішення щодо їх незастосування на території України та (або) припинення їх дії.

3. Рішення за результатами правового моніторингу, передбаченого цим Законом, щодо застосування нормативно-правових актів органів державної влади та управління Союзу РСР, Української РСР, Української СРР приймаються:

1) Верховною Радою України – щодо законів, основ законодавства Союзу РСР, нормативно-правових актів Президента Союзу РСР, З'їзду народних депутатів Союзу РСР, Верховної Ради Союзу РСР, Президії Верховної Ради Союзу РСР, з'їзду Рад Союзу РСР, Центрального виконавчого комітету Союзу РСР, Президії Центрального виконавчого комітету

Союзу РСР, Центрального виконавчого комітету Союзу РСР і Ради народних комісарів Союзу РСР, Ради народних комісарів Союзу РСР і ЦК ВКП(б), законів Української РСР, нормативно-правових актів Верховної Ради Української РСР, Президії Верховної Ради Української РСР, Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету, Президії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету, Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів Української РСР, Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і Ради Народних Комісарів Української СРР;

2) Кабінетом Міністрів України – щодо нормативно-правових актів Ради міністрів Союзу РСР, Ради міністрів Союзу РСР і ЦК КПРС, Всесоюзної центральної ради професійних спілок, Ради Народних Комісарів Союзу РСР, Ради Міністрів Української РСР, Ради народних комісарів Української РСР, Ради народних комісарів Української СРР, нормативно-правових актів міністерств, народних комісаріатів, відомств, інших органів державного управління Союзу РСР, Української РСР та Української СРР.

4. Суб'єктам правотворчої діяльності, визначеним пунктами 2–6 частини другої статті 4 цього Закону, або їх правонаступникам протягом 12 місяців з дня введення в дію цього Закону подати держателю Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів тексти чинних нормативно-правових актів, прийнятих ними з 24 серпня 1991 року до дня введення цього Закону в дію та не включених до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів.

Розділ XIV. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через один рік з дня припинення або скасування воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102–ІХ, крім:

1) статей 20–22, пункту 2 частини другої статті 24, абзацу другого частини другої статті 29, пункту 4 частини другої статті 43 цього Закону, які набирають чинності і вводяться в дію з урахуванням порядку, визначеного абзацом першим цього пункту, але не раніше ніж через п'ять років з дня набрання чинності цим Законом;

2) абзацу другого частини шостої статті 4 (в частині публічних консультацій), пункту 7 частини четвертої статті 27, пункту 5 частини третьої статті 29, статті 45, пункту 7 частини четвертої статті 68 цього Закону, які набирають чинності і вводяться в дію з урахуванням порядку, визначеного

абзацом першим цього пункту, але не раніше дня набрання чинності Законом України "Про публічні консультації";

3) абзацу другої частини шостої статті 4 цього Закону (в частині лобізму та лобістської діяльності), який набирає чинності та вводиться в дію з урахуванням порядку, визначеного абзацом першим цього пункту, але не раніше дня набрання чинності законом щодо лобізму та лобістської діяльності;

4) пункту 2 цього розділу, який набирає чинності у день введення цього Закону в дію;

5) пунктів 3 і 4 цього розділу, які набирають чинності і вводяться в дію з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) пункт 18 частини першої статті 4 викласти в такій редакції:

"18) нормативно-правовий акт – акт, визначений частиною другою статті 8 Закону України "Про правотворчу діяльність";";

б) частину третю статті 245 викласти в такій редакції:

"3. У разі визнання протиправним та нечинним нормативно-правового акта або скасування індивідуального акта суд може зобов'язати суб'єкта владних повноважень вчинити необхідні дії з метою відновлення прав, свобод чи інтересів позивача, за захистом яких він звернувся до суду.";

2) у статті 6 Закону України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами):

а) частини двадцять сьому і двадцять восьму викласти в такій редакції:

"Нормативно-правові акти Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку веде облік всіх прийнятих нею рішень і нормативно-правових актів та забезпечує вільний і безоплатний доступ до них на своєму офіційному веб-сайті.";

б) після частини двадцять восьмої доповнити новою частиною такого змісту:

"Нормативно-правові акти Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, що пройшли державну реєстрацію, набирають чинності з дня їх опублікування, якщо інше не передбачено самими актами, але не раніше дня їх опублікування.".

У зв'язку з цим частини двадцять дев'яту – тридцять другу вважати відповідно частинами тридцятою – тридцять третьою;

3) у статті 8 Закону України "Про обов'язковий примірник документів" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22–23, ст. 199 із наступними змінами):

а) у частині першій:

у пункті 1 слова "Верховній Раді України" виключити;

пункт 9 викласти в такій редакції:

"9) обов'язковий безоплатний примірник нормативно-правових актів, довідкових, енциклопедичних та наукових видань у сфері правознавства – Конституційному Суду України;"

доповнити пунктом 10 такого змісту:

"10) обов'язкові примірники документів, передбачені пунктами 1, 7, 9 цієї статті, – Верховній Раді України.";

б) частину другу викласти в такій редакції:

"Обов'язкові примірники документів, зазначені у пунктах 1, 2, 3, абзацах четвертому та п'ятому пункту 4, пунктах 5–7, 9, 10 цієї статті, доставляються (надсилаються) у день виходу у світ першої частини тиражу.";

4) у Законі України "Про комітети Верховної Ради України" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 17, ст. 146; 2021 р., № 6, ст. 45):

а) пункт 6 частини першої статті 12 викласти в такій редакції:

"6) внесенні пропозицій щодо поточного та перспективного планування законопроектної роботи;"

б) пункт 1 частини першої статті 14 викласти в такій редакції:

"1) здійсненні правового моніторингу законодавчих актів у порядку, встановленому законом, підготовці та внесенні на розгляд Верховної Ради України звітів за результатами такого моніторингу;"

в) пункт 7 частини першої статті 16 викласти в такій редакції:

"7) враховувати у законопроектній роботі результати здійсненого відповідно до закону правового моніторингу законодавчих актів;"

г) статтю 24 викласти в такій редакції:

"Стаття 24. Здійснення комітетами правового моніторингу
законодавчих актів з питань, віднесених до предметів
їх відання

1. Комітети з питань, віднесених до предметів їх відання, здійснюють правовий моніторинг законодавчих актів у порядку, встановленому законом. За результатами такого моніторингу комітет готує звіт, який вносить на розгляд Верховної Ради України. Вимоги до звіту визначаються законом.";

г) частину третю статті 25¹ викласти в такій редакції:

"3. Під час розгляду звіту Кабінету Міністрів України, підготовки рекомендацій Кабінету Міністрів України комітети використовують інформацію, отриману ними під час реалізації контрольної функції, у тому числі при здійсненні правового моніторингу, від Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Рахункової палати, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, громадських об'єднань і громадян.";

д) у статті 41:

частину третю викласти в такій редакції:

"3. У планах роботи комітетів визначаються (окремо для законопроектної та контрольної функцій):

- 1) заходи;
- 2) строки (терміни) виконання заходів;
- 3) відповідальні за виконання заходів члени комітету;
- 4) працівники секретаріату комітету, залучені до підготовки та виконання заходів.";

доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. Планування роботи комітетів здійснюється з урахуванням:

- 1) плану законопроектної роботи Верховної Ради України на відповідний рік (для законопроектної функції);
- 2) плану здійснення Верховною Радою України правового моніторингу протягом відповідного року (для контрольної функції).";

е) текст статті 53 викласти в такій редакції:

"1. Комітет звітує про свою роботу перед Верховною Радою України у випадках, передбачених цим Законом та Регламентом Верховної Ради України.

2. Наприкінці кожної чергової сесії Верховної Ради України комітет розглядає питання про стан виконання плану законопроектної роботи Верховної Ради України та плану здійснення правового моніторингу законодавчих актів, а також про іншу діяльність комітету у період цієї сесії і затверджує шляхом прийняття рішення звіт про діяльність комітету протягом відповідної сесії Верховної Ради України.";

5) у Регламенті Верховної Ради України, затвердженому Законом України "Про Регламент Верховної Ради України" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14–17, ст. 133 із наступними змінами):

а) частину п'яту статті 7 викласти в такій редакції:

"5. Апарат Верховної Ради забезпечує ведення бази даних нормативно-правової інформації "Законодавство України", що містить консолідовані

тексти прийнятих Верховною Радою актів. Консолідовані тексти зберігаються у формі комп'ютерного файлу, цілісність якого забезпечується за допомогою спеціальних засобів захисту інформації. Доступ до такої бази даних на офіційному веб-сайті Верховної Ради є вільним та безоплатним.";

б) статтю 19¹ викласти в такій редакції:

"Стаття 19¹. План законопроектної роботи Верховної Ради

1. Кабінет Міністрів України щороку до 1 листопада подає до Верховної Ради перелік питань, що потребуватимуть законодавчого врегулювання протягом наступного року (далі – перелік урядових законодавчих ініціатив), з урахуванням Програми діяльності Кабінету Міністрів України.

2. Перелік урядових законодавчих ініціатив складається із зазначенням:

1) пріоритетності питань, пропонованих для включення до плану законопроектної роботи Верховної Ради на відповідний рік;

2) інформації про належність питань, що потребують законодавчого врегулювання, до питань, спрямованих на адаптацію законодавства України до положень права Європейського Союзу (acquis EC) в частині виконання міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції;

3) їх орієнтовних назв, обґрунтування необхідності розроблення відповідних законопроектів, їх цілей, завдань, структури та основних положень;

4) строків (термінів) подання до Верховної Ради;

5) суб'єктів, відповідальних за їх розроблення.

3. Голова Верховної Ради України направляє перелік урядових законодавчих ініціатив до комітетів.

4. Комітети щороку до 1 грудня подають до комітету, до предмета відання якого належать питання планування діяльності Верховної Ради, складені відповідно до предметів їх відання переліки питань, що потребуватимуть законодавчого врегулювання протягом наступного року, з урахуванням переліку урядових законодавчих ініціатив, з дотриманням вимог, визначених частиною другою цієї статті.

5. Комітет, до предмета відання якого належать питання планування діяльності Верховної Ради, на основі переліку урядових законодавчих ініціатив та переліків, поданих комітетами (частини перша і четверта цієї статті), готує проект плану законопроектної роботи Верховної Ради на наступний рік та направляє його Голові Верховної Ради України для оформлення і реєстрації відповідного проекту постанови Верховної Ради.

6. Питання у проекті плану законопроектної роботи Верховної Ради викладаються:

1) двома розділами:

а) розділ I – перелік питань, що потребують законодавчого врегулювання, спрямованих на адаптацію законодавства України до положень права Європейського Союзу (acquis ЄС) в частині виконання міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції;

б) розділ II – перелік інших питань, що потребують законодавчого врегулювання;

2) у порядку пріоритетності їх внесення та розгляду із зазначенням:

а) обґрунтування необхідності розроблення відповідних законопроектів;

б) їх орієнтовних назв, цілей, завдань та основних положень;

в) строків (термінів) подання до Верховної Ради;

г) суб'єктів, відповідальних за їх розроблення.

7. Голова Верховної Ради України може повернути проект плану законопроектної роботи Верховної Ради на наступний рік, сформований без дотримання вимог цієї статті, для доопрацювання до комітету, до предмета відання якого належать питання планування діяльності Верховної Ради.

8. Верховна Рада щороку у січні, наприкінці чергової сесії, за поданням Голови Верховної Ради України (частина п'ята цієї статті) затверджує план законопроектної роботи Верховної Ради на поточний рік, що включає період двох наступних чергових сесій.

9. Зміни до затвердженого плану законопроектної роботи Верховної Ради можуть вноситися не менш як через два місяці після його затвердження та не пізніше ніж за два місяці до закінчення відповідного року. Відповідний проект постанови Верховної Ради попередньо розглядається комітетом, до предмета відання якого належать питання планування діяльності Верховної Ради.

10. Комітети щокварталу подають до комітету, до предмета відання якого належать питання планування діяльності Верховної Ради, інформацію про стан виконання плану законопроектної роботи Верховної Ради України на поточний рік.

11. Комітет, до предмета відання якого належать питання планування діяльності Верховної Ради, щороку у січні, наприкінці чергової сесії, подає на розгляд Верховної Ради звіт про стан виконання плану законопроектної роботи Верховної Ради за попередній рік та розміщує його на офіційному веб-сайті Верховної Ради.

На вимогу не менш як однієї п'ятої народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради або за пропозицією Погоджувальної ради, підтриманою не менш як третиною народних депутатів від

конституційного складу Верховної Ради, комітет, до предмета відання якого належать питання планування діяльності Верховної Ради, звітує про стан виконання плану законопроектної роботи Верховної Ради за попередній рік на пленарному засіданні Верховної Ради.

12. За результатами розгляду звіту про стан виконання плану законопроектної роботи Верховна Рада може прийняти таке рішення:

1) взяти до відома звіт про стан виконання плану законопроектної роботи Верховної Ради за відповідний рік;

2) доручити комітетам першочергово підготувати або розглянути законопроекти, визначені у плані законопроектної роботи як пріоритетні;

3) доручити комітетам включити окремі нерозглянуті пропозиції до проекту плану законопроектної роботи Верховної Ради на наступний рік.

13. Звіт про стан виконання плану законопроектної роботи Верховної Ради розміщується на офіційному веб-сайті Верховної Ради.";

в) доповнити статтю 19² такого змісту:

"Стаття 19². План здійснення Верховною Радою правового моніторингу

1. Комітети щороку до 1 грудня подають до комітету, до предмета відання якого належать питання планування діяльності Верховної Ради, складені відповідно до предметів їх відання переліки законодавчих актів (не більше двох актів), що потребуватимуть здійснення правового моніторингу протягом наступного року.

2. Комітет, до предмета відання якого належать питання планування діяльності Верховної Ради, на основі поданих комітетами переліків (частина перша цієї статті) готує проект плану здійснення Верховною Радою правового моніторингу на наступний рік та направляє його Голові Верховної Ради України для оформлення і реєстрації відповідного проекту постанови Верховної Ради.

3. Верховна Рада щороку у січні, наприкінці чергової сесії, за поданням Голови Верховної Ради України затверджує план здійснення Верховною Радою правового моніторингу на наступний рік. Зазначений план має містити строки (терміни) розгляду Верховною Радою звітів, підготовлених за результатами здійсненого правового моніторингу. План здійснення Верховною Радою правового моніторингу є основою для планування комітетами здійснення ними контрольної функції.

4. Звіти за результатами правового моніторингу схвалюються Верховною Радою та направляються до Кабінету Міністрів України для врахування при підготовці переліку урядових законодавчих ініціатив (частина перша статті 19¹), а також здійснення інших заходів, спрямованих на ефективну реалізацію відповідних законодавчих актів.";

г) частину другу статті 20 викласти в такій редакції:

"2. Порядок денний сесії Верховної Ради включає три розділи, в яких визначається черговість розгляду Верховною Радою питань порядку денного:

розділ перший – питання, включені до плану законопроектної роботи Верховної Ради, повністю підготовлені для розгляду Верховною Радою та у встановленому порядку надані народним депутатам;

розділ другий – питання, не включені до плану законопроектної роботи Верховної Ради, повністю підготовлені для розгляду Верховною Радою та у встановленому порядку надані народним депутатам;

розділ третій – питання, підготовку і доопрацювання яких Верховна Рада доручає здійснити комітетам, тимчасовим спеціальним комісіям, а також законопроекти, визначені Президентом України як невідкладні.";

г) частину першу статті 21 викласти в такій редакції:

"1. Пропозиції щодо проекту порядку денного сесії Верховної Ради узагальнюються Апаратом Верховної Ради за поданнями комітетів, тимчасових слідчих комісій та тимчасових спеціальних комісій про включення питань до певного розділу порядку денного сесії з урахуванням визначеної ними пріоритетності розгляду питань, включених до плану законопроектної роботи Верховної Ради. Після їх обговорення та схвалення Погоджувальною радою проект постанови про порядок денний сесії Верховної Ради вноситься Головою Верховної Ради України для затвердження Верховною Радою.";

д) частину першу статті 24 викласти в такій редакції:

"1. Проект розкладу пленарних засідань сесії Верховної Ради на кожний місяць сесії готується Апаратом Верховної Ради за поданнями комітетів, тимчасових спеціальних комісій та тимчасових слідчих комісій з урахуванням визначеної ними пріоритетності розгляду питань, включених до плану законопроектної роботи Верховної Ради, пропозицій депутатських фракцій (депутатських груп) відповідно до затвердженого порядку денного сесії Верховної Ради і подається на розгляд Погоджувальної ради. Проект розкладу пленарних засідань Верховної Ради має містити інформацію про день і час проведення та порядок денний пленарних засідань, перелік законопроектів (у тому числі альтернативних) із зазначенням назви, реєстраційного номера, суб'єкта права законодавчої ініціативи, дати їх надання народним депутатам.";

е) пункт 1 частини чотирнадцятої статті 73 викласти в такій редакції:

"1) погоджує проект плану законопроектної роботи Верховної Ради на відповідний рік, рекомендує його Верховній Раді для затвердження та вносить пропозицію щодо заслуховування звіту про стан виконання плану законопроектної роботи Верховної Ради за попередній рік, підготовленого комітетом, до предмета відання якого належать питання планування діяльності Верховної Ради, на пленарному засіданні Верховної Ради;"

є) частину восьму статті 90 викласти в такій редакції:

"8. Якщо для реалізації положень поданого законопроекту після його прийняття необхідні зміни до інших законів, такі зміни викладаються в розділі "Прикінцеві положення" цього законопроекту або в одночасно внесеному його ініціатором окремому законопроекті. До законопроекту додається перелік законів та інших нормативних актів, прийняття або перегляд яких необхідно здійснити для реалізації положень законопроекту в разі його прийняття.";

ж) пункт 1 частини першої статті 91 викласти в такій редакції:

"1) обґрунтування необхідності прийняття законопроекту, цілі, завдання і основні його положення, місце в системі законодавства України, інформацію щодо включення питання до плану законопроектної роботи Верховної Ради на відповідний рік;"

з) друге речення частини першої статті 139 викласти в такій редакції: "Закони набирають чинності за умови їх опублікування у газеті "Голос України".";

б) статтю 15¹ Закону України "Про доступ до публічної інформації" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 32, ст. 314; із змінами, внесеними Законом України від 13 грудня 2022 року № 2849–ІХ) викласти в такій редакції:

"Стаття 15¹. Офіційні друковані видання

1. Офіційні друковані видання видаються суб'єктами, визначеними Законом України "Про правотворчу діяльність", з метою опублікування нормативно-правових актів, рішень цих органів та інформації, обов'язковість опублікування якої передбачена законодавством України.

2. Забороняється розмішувати в офіційних друкованих виданнях рекламу або будь-яку іншу інформацію, обов'язковість опублікування якої не передбачена законодавством України.";

7) частину четверту статті 6 Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564; із змінами, внесеними Законом України від 27 липня 2022 року № 2463–ІХ) викласти в такій редакції:

"4. Нормативно-правові акти Фонду підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України та включаються до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів.

Фонд веде облік прийнятих ним нормативно-правових актів та забезпечує вільний і безоплатний доступ до них на своєму офіційному веб-сайті.

Рішення Фонду, що є нормативно-правовими актами і пройшли державну реєстрацію, набирають чинності з дня їх опублікування, якщо інше не передбачено самими актами, але не раніше дня їх опублікування.

Нормативно-правові акти Фонду або їх окремі частини можуть бути оскаржені фізичними чи юридичними особами до адміністративного суду в порядку, встановленому законом.";

8) у частині першій статті 11 Закону України "Про Кабінет Міністрів України" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 13, ст. 222; 2021 р., № 6, ст. 45):

а) абзац перший доповнити реченням такого змісту: "Програма діяльності Кабінету Міністрів України може враховувати аналітичні документи публічної політики та враховує прогностичні і програмні документи публічної політики, розроблені відповідно до Закону України "Про правотворчу діяльність".";

б) доповнити абзацом третім такого змісту:

"Невід'ємною частиною Програми діяльності Кабінету Міністрів України є орієнтовний перелік проектів законів, які мають бути розроблені ним на її виконання.";

9) частину п'яту статті 6 Закону України "Про вищу освіту" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 37–38, ст. 2004; із змінами, внесеними Законом України від 30 березня 2021 року № 1369–IX) доповнити новим абзацом такого змісту:

"У разі наявності у захищеній здобувачем дисертації у сфері права результатів досліджень, що можуть мати практичне значення для правотворчої діяльності, центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, шокварталу узагальнює та надсилає відповідну інформацію до Міністерства юстиції України для подальшого використання у правотворчій діяльності.";

10) абзац третій частини п'ятої статті 55 Закону України "Про запобігання корупції" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056) викласти в такій редакції:

"Національне агентство інформує відповідний комітет Верховної Ради України або Кабінет Міністрів України про проведення антикорупційної експертизи проекту нормативно-правового акта та її результати.";

11) абзац п'ятий частини другої статті 9 Закону України "Про прокуратуру" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12; 2019 р., № 42, ст. 238) викласти в такій редакції:

"Накази Генерального прокурора, що є нормативно-правовими актами, підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України, якщо вони прийняті спільно з іншими суб'єктами правотворчої діяльності. Накази Генерального прокурора, що не підлягають державній реєстрації, набирають

чинності з дня їх опублікування, якщо інше не передбачено самими наказами, але не раніше дня їх опублікування.";

12) статтю 30 Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 3, ст. 25) доповнити частиною другою такого змісту:

"2. Для врахування наукового результату у правотворчій діяльності центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері наукової і науково-технічної діяльності, щокварталу надсилає до Міністерства юстиції України інформацію про наукові узагальнення в галузях права, отримані у процесі наукових досліджень.";

13) частину першу статті 12 Закону України "Про Державне бюро розслідувань" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 6, ст. 55; 2020 р., № 6, ст. 33) доповнити пунктом 8¹ такого змісту:

"8¹) видає накази Директора Державного бюро розслідувань, що є нормативно-правовими актами, підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України та включаються до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів. Накази Директора Державного бюро розслідувань, що є нормативно-правовими актами та пройшли державну реєстрацію, набирають чинності з дня їх опублікування, якщо інше не передбачено самими наказами, але не раніше дня їх опублікування;"

14) у статті 14 Закону України "Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 51, ст. 833; 2020 р., № 26, ст. 172; із змінами, внесеними Законом України від 10 червня 2023 року № 3141-IX):

а) абзац перший частини шостої викласти в такій редакції:

"6. Рішення Регулятора, що є нормативно-правовими актами, підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України та включаються до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів.";

б) абзац перший частини сьомої викласти в такій редакції:

"7. Рішення Регулятора, що є нормативно-правовими актами і пройшли державну реєстрацію, набирають чинності з дня їх опублікування, якщо інше не передбачено самими актами, але не раніше дня їх опублікування.";

в) доповнити частиною десятою такого змісту:

"10. Рішення Регулятора або їх окремі частини можуть бути оскаржені фізичними чи юридичними особами до адміністративного суду в порядку, встановленому законом.";

15) частину шосту статті 87 Закону України "Про медіа" від 13 грудня 2022 року № 2849–ІХ викласти в такій редакції:

"6. Нормативно-правові акти Національної ради підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України та включаються до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів.

Національна рада веде облік всіх прийнятих нею нормативно-правових актів та забезпечує вільний та безоплатний доступ до них на своєму офіційному веб-сайті.

Нормативно-правові акти Національної ради, що пройшли державну реєстрацію, набирають чинності з дня їх опублікування, якщо інше не передбачено самими актами, але не раніше дня їх опублікування."

3. Комітетам Верховної Ради України з питань правової політики та з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом підготувати пропозиції щодо внесення змін до Регламенту Верховної Ради України, що впливають із цього Закону.

4. Кабінету Міністрів України:

1) у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

а) подати до Верховної Ради України:

законопроект щодо лобізму та лобістської діяльності;

пропозиції щодо систематизації норм права, що належать до предметів регулювання основ законодавства України та декретів Кабінету Міністрів України, чинних на день набрання чинності цим Законом;

пропозиції щодо удосконалення правового регулювання, визначеного статтею 13 Закону України "Про правовий режим воєнного стану" та статтею 15 Закону України "Про правовий режим надзвичайного стану", права власності на нормативно-правові акти, а також щодо внесення змін до інших законів, що впливають із цього Закону;

пропозиції щодо кодифікації (рекодифікації, декодифікації) національного законодавства;

б) затвердити стандарти шрифтового оформлення тексту нормативно-правового акта, що використовуються при його офіційному опублікуванні чи розміщенні на веб-сайтах суб'єктів правотворчої діяльності, передбачивши набрання ними чинності одночасно з введенням в дію цього Закону;

в) розробити порядок моніторингу наукового результату у захищених дисертаціях на здобуття ступеня або наукового ступеня у сфері права та імплементації такого наукового результату у правотворчу діяльність, передбачивши набрання ним чинності одночасно з введенням в дію цього Закону;

г) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом, передбачивши набрання ними чинності одночасно з введенням в дію цього Закону;

г) забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств у відповідність із цим Законом, передбачивши набрання ними чинності одночасно з введенням в дію цього Закону;

2) до дня введення цього Закону в дію у межах повноважень вжити заходів для інституційного забезпечення виконання Національною академією наук України завдань, визначених частиною четвертою статті 22, частиною третьою статті 44 цього Закону;

3) через один рік після введення в дію цього Закону поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

Президент України

М. Київ

24 серпня 2023 року

№ 3354-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ЕАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Апарат Верховної Ради України, 1 прим.
Сертифікат: 58E2D9E7E900307B0400000087172D00E1A89A00
Дійсний до: 25.10.2023 0:00:00

